

Pe numele său adevărat, Stroe Nacht, de etnie evreiască, s-a născut la 5 mai 1906 în comuna Răcăciuni, județul Bacău. Absolvent al Conservatorului de Muzică și Artă Teatrală din Capitală, N. Stroe s-a făcut remarcat la Radio București în celebra emisiune Ora veselă care, începând din 9 ianuarie 1929 s-a transmis săptămânal, duminica de la 14:30 și debuta negreșit cu refrenul Alo, aici e Radio, Stro-e și Vasilache, lache, lache...! Cu Vasile Vasilache (1907-1944) a format cel mai cunoscut și îndrăgit cuplu umoristic al perioadei interbelice, până la 4 aprilie 1944 când Vasile Vasilache a murit tragic în bombardamentul american de la București.

Cei doi prieteni nedespărțiți (care s-au cunoscut în 1928 la grădina Volta-Buzești) au evoluat împreună pe scena unor teatre bucureștene, celebre în perioada interbelică precum Teatrul Majestic, Teatrul Muzical Alhambra (condus de Nicolae Vlădoianu, Nicușor Constantinescu și Ion Vasilescu) și mai ales Compania de Revistă Cărăbuș cu genialul Constantin Tănase la timonă. De altfel, Constantin Tănase, cu care cei doi comediați au avut o prietenie apropiată și o colaborare exemplară, l-a ascuns (la propriu) pe N. Stroe atunci când în anii '40 antisemitismul se manifesta pregnant în viața publică, iar acesta era interzis de autorități pe scenă.

Chiar dacă N. Stroe nevoit să apară cu pătura în cap spre a nu fi recunoscut iar Tănase silit să-i mituiască pe lucrătorii Siguranței (spre a închide ochii), directorul Cărăbușului l-a ținut aproape, i-a plătit salariul integral și i-a oferit posibilitatea de a regiza și juca (în mod clandestin). Spectacolele de revistă și comediile muzicale care l-au avut pe N. Stroe actor, regizor sau textier precum Ura Cărăbuș, De lemn Tănase, Un băiat de zahăr, Firfirica, Picolo, Cavaler gândac, Săracu' Gică și altele s-au bucurat de mare succes în epocă iar șlagărele nemuritoare Trurli-Trurli, Du-mă acasă măi tramvai, Morărița, Dragoste poveste veche, Ningeninge etc. compuse și interpretate de cuplul Stroe și Vasilache au încântat publicul de toate vârstele. Tot în perioada lor de glorie, cei doi artiști au realizat și filmele Bing-Bang (în 1934, primul film românesc sonor) și Ora veselă (în 1935).

După moartea lui Vasile Vasilache, N. Stroe și-a continuat cariera artistică solo, inclusiv la radio, unde emisiunea Ora veselă începea de acum cu refrenul Alo, aici e Stroe,/ Ce roagă să-i dați voie... În 1945 (după decesul lui Constantin Tănase) N. Stroe, împreună cu Nora Piacentini și Mircea

Șeptilici înființează Teatrul particular Atlantic cu sediul pe strada Academiei (vis-a-vis de fostul CC al PCR) unde realizează spectacole de mare succes timp de patru ani, până la naționalizarea teatrelor din România. În 1949 majoritatea artiștilor de la Atlantic au trecut la Teatrul de Stat de Estradă (director Elly Roman), pe care în 1962, N. Stroe l-a redenumit Teatrul Satiric Muzical Constantin Tănase. Aici, N. Stroe și-a adus o contribuție esențială la succesul unor spectacole precum Revista 58, Revista 62, Pe aripile revistei, Un băiat iubea o fată, Fără mănuși, Concertul tinereții etc.

În paralel cu activitatea teatrală, artistul emerit N. Stroe, care în acte din cauza originii evreiești figura Nicolae Stroe, a participat la diverse emisiuni radiofonice și de televiziune și a înregistrat la Casa de Discuri Electrecord câteva cuplete care, împreună cu materialul existent în fonoteca radioului au stat la baza CD-ului Stroe și Vasilache, aici radio, 1929- 1972.

În decembrie 1972 a părăsit definitiv România stabilindu-se în Israel, unde a și decedat la 24 iunie 1990. N. Stroe a fost de două căsătorit, prima dată cu artista Nora Piacentini (1905-1945) iar după tragicul deces al acesteia, cu actrița Rolanda Camin (1919- 2009) cu care a avut și doi copii - Dana născută în 1954, de profesie psiholog și Eugen, născut în 1952 actor și scriitor, autorul cărții Alo, aici e Stroe publicată în 2019.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*